

[Grethe Fenger Møller]

selv om det skulle koste penge, har vi sagt, når bare vi kan være sikre på, at de ligesom virker, og at de også har en langtidseffekt.

Regeringens forslag om jobskabelse har vi ikke meget tilovers for. Vi finder, at det er meget farligt, om man på kommunalt plan begynder at lave kommunale produktioner, der kommer til at konkurrere med de private virksomheder og dermed bare forskubber arbejdsløsheden. Vi mener, at arbejdsløsheden bør bekæmpes ved, at der skabes flere job i det private erhvervsliv, og det er det, der har været udgangspunktet i vores holdning.

Med hensyn til de andre forslag, om ændringer i landsarbejdsnævnets sammensætning, vil vi gå positivt ind i en drøftelse af dette under udvalgsbehandlingen. Vi kan se, at når der skal være et så stort samarbejde med kommunerne, kan det være meget rimeligt, at man også får dem placeret dér, men vi er måske lidt bekymrede over den fremtidige rolle, man har tiltænkt arbejdsmarkedsnævnene; hr. Enggaard var også inde på det i sin ordførertale. Arbejdsmarkedsnævne skal påse i forbindelse med jobskabelsesordningen, at arbejdet er af samfundsmæssig værdi, men hvad vil det sige, og hvem skal bedømme det? Og er det nu rigtigt, at vi nu får de bedste løsninger på den måde? Men det er selvfølgelig klart, at man skal have både det private erhvervsliv og kommunerne med.

Vi er mere bekymrede for den del af regeringens forslag, der taler om pristalsregulering af dagpenge og efterløn. Vi finder måske ikke, at det er det rigtige tidspunkt at komme med dette på nu.

Med hensyn til lovforslaget om oprettelsen af et råd om uddannelses- og erhvervsvejledning må jeg sige, jeg ved ikke, hvor meget det hjælper, men hvis det hjælper, så lad os få det og prøve at bruge det så godt som overhovedet muligt.

Med hensyn til VS' forslag kan jeg sige, at vi fra konservativ side måske synes lige det stik modsatte, at det bør have nogle konsekvenser, hvis man siger nej til et jobtilbud.

Jeg synes ikke, det går for godt med bekæmpelsen af arbejdsløsheden, og jeg tror heller ikke, at regeringen synes det, og når jeg har været kritisk over for regeringens forslag, er det, fordi vi fra konservativ side føler

et meget stort ansvar for, at disse problemer bliver løst.

Vi kan jo som opposition konstatere, at regeringen synes at have mistet troen på sine egne forslag, for nu er man oven i købet holdt op med at beregne de økonomiske konsekvenser af dem og siger i stedet, at det ikke kan lade sig gøre, og vi har jo haft mange andre diskussioner, hvor vi har været uenige om, hvordan efterlønsordningen kom til at fungere, og hvad den ville komme til at koste, men nu siger man: det kan vi ikke rigtig bedømme, for vi ved ikke, hvordan det kommer til at virke.

Regeringens parlamentariske grundlag er i dag meget spinkelt både med hensyn til gennemførelsen af disse forslag og andet. Det burde give regeringen anledning til overvejelse, men det giver også oppositionen og befolkningen nogle problemer, for hvor meget håb kan de unge og de langtidsledige nære til regeringen og til folketinget, hvis ikke man evner at komme med forslag, der ligesom kan bringe udviklingen i den rigtige retning? Derfor synes jeg, det er meget håbløst, at vi i dag diskuterer nogle forslag, hvorom vi kan sige, at der ligger nogle gode intentioner bag ved dem. Det vil jeg medgive regeringen, men hjælper det nok? Det giver også et præg af håbløshed, og jeg mener, at regeringen bør overveje, om ikke den bør tage en alvorlig snak med oppositionen i folketinget om situationen, så vi kan få vendt udviklingen eller tage konsekvensen af den manglende tillid, man åbenbart har til sine egne forslag.

Nymann (FP):

De lovforslag, vi ser her, er jo resultatet af statsministerens tale i Århus. Kommuner og det offentlige skal nu til at beskæftige befolkningen, og det er jo noget nyt, når det skal ske i det omfang. Før var det jo erhvervene, man byggede på, og det var dem, man søgte at opbygge, hvis man skulle have noget arbejde gjort, der skulle være noget mening i både for dem, der arbejdede, og for landet, men sådan er det ikke mere.

Nu skal det offentlige i gang, og der skal laves en masse offentligt bureaukrati af forskellig art. Der er jo næsten ingen grænser for, hvad der skal stilles på benene for at